

Guàrdia de nit

Inspirat en **Nocturn per a acordió**, de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Heus aquí: jo he fet guàrdia d'urgències de nit.

(Vosaltres no sabeu

que és

fer guàrdia de nit:

però jo he vist patiment

a barrals

sobre els llits,

i a la sala d'espera agrumollar-se l'angoixa,

feta deliri,

dispnees

i hemorràgies glatint.

Quan els mossos d'esquadra duïen ferits

i un cel de plom era mal averany

et venien a dojo ictus, infarts

i et trobaves perdut en la gola del llop.

Braç a braç

amb tants d'altres com tu,

testimonis

d'un cor que diu prou

o un cos que convulsa sens fi.

Quan pares i fills imploren miracles,

conjurs sense mots.

Quan la nit

és més fosca que mai,

les mans se't fan balbes.

Vencent-te la son

i encara, al davant

esgarips d'un humà

que demana
clemència a la mort.

I ho vius talment com si fossis germà,
no saps si és un clam
de la terra profund
o és un repte la lluita que fas.

La tenebra en silenci,
és un gran esvoranc,
on els ulls ja demanen
recloure's un poc,
et travessa un somni cruel:
et veus guardià
de la sala que habiten
els cossos sofrerts,
i et plouen cendres culpables
per tants de llençols
que són ara sudaris.

Malgrat disfressar-te de verd o de blanc
No pots amagar que ets un monstre:
un déu trinxat,
un no res, un xerraire de fira.

* * *

Però la campana et salva
amb la llum primera
del sol que es desperta.
El balanç de la nit
no és tan inclement.
T'arriba qui et dona la mà,

un relleu d'energia,
et demana si ha estat
tranquil·la la nit,
i vol de debò que tinguis bon dia.